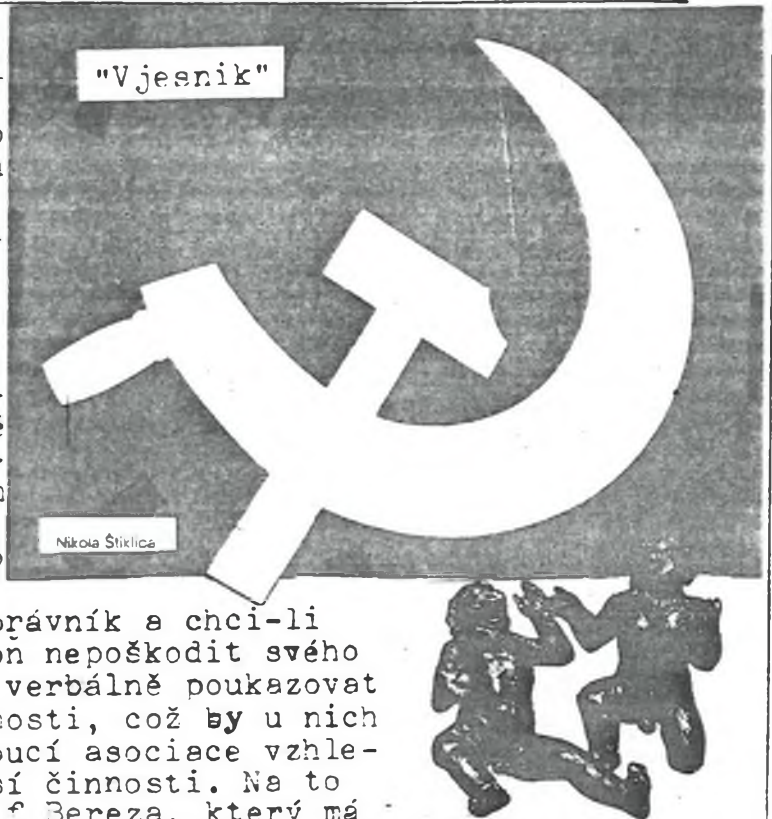

Zcela nedávno mi jeden právník sdělil zajímavý fakt týkající se personálního obsazování krajských soudů. Dříve se na tento soud dostávali jen kovaní právníci z dílny okresních a krajských výborů. Jejich objektivitu si nemusíme představovat, je dostatečně známa. Dnes po zahození knížek jsou tam opět ti samí. Vždyt jsou to profesionálové. Vedu-li soudní spor, říká dotyčný právník a chci-li mít úspěch či alespoň nepoškodit svého klienta, vyhýbám se verbálně poukazovat na dřívější nezákonnosti, což by u nich mohlo vyvolat nežádoucí asociace vzhledem k jejich dřívější činnosti. Na to samé doplácí i Rudolf Bereza, který má také být vystřídán takovým profesionálem s hvězdou. V.H.

V Olomouci byl odvolán ředitel městské policie

Na zasedání olomouckého městského zastupitelstva se počátkem tohoto týdne projednávala i situace v městské policii. Špinavé policejní prádlo se v hanáčké metropoli intenzivně propíralo již více než tři měsíce. Po neúspěšném konkursu na místo ředitele městské policie byl do této funkce počátkem června jmenován Rudolf Bereza - v minulém poslaneckém období poslanec ČNR za OH.

Krátce poté zaslali tři strážníci - Zbyněk Kasal, Antonín Klímeček a Jana Podgrabinská radě města stížnost na nízkou odbornost, nekoncepčnost a neschopnost vedení městské policie v řídicí práci. Dva ze stěžovatelů byli suspendováni a třetí bez písemného dokladu propuštěn. Ke kritice městské policie se také přidalo oblastní sdružení

ODS, městská organizace KDU-ČSL a bezpečnostní komise, která doporučila odvolání Rudolfa Berezy. Rada však toto doporučení neakceptovala. Teprve při jednání zastupitelstva získal podporu návrh, ve kterém zastupitelstvo uložilo radě odvolat Rudolfa Berezu z funkce ředitele městské policie. Zastupitelstvo uložilo také primátorovi Milanu Hořinkovi dosavadnímu řediteli okamžitě zrušit veškerá případná protiprávní rozhodnutí učiněná vůči propuštěným a suspendovaným městským policistům. Na funkci ředitele bude vypsan nový konkurs se stanovením kvalifikačního požadavku vysokoškolského vzdělání. Až do ukončení konkursu byl pověřen řízením městské policie v Olomouci dosavadní zástupce ředitele Ladislav Smejkal. (ebr)

Praní špinavého prádla

České a moravskoslezské zemědělské noviny,

U v n i t ě ř č í s l o :

1. CREDO - sdružení rodičů a přátel postižených dětí v O l o m o u c i.
2. Charta 77 - prohlášení k dodávce našich tanků do Syrie a Iránu. /2/91/
3. Prof. Antonín Měšten: Na Bled se budou rádi vracet.
4. Čs. vzor pro východní Evropu? /Národní politika/
5. Vyřízení stížnosti na prap. Josefa Š k v á r u.

Předoohl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o

1 9 7 3 - 1 9 7 5

o h n o v e n o

1 9 8 7 r o č n í k 9 č í

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Red. Josef Volařík
reda: M. Zemanová, J. A. Varga

40

President republiky Václav Havel
 Ministr zahraničních věcí Jiří Dienstbier
 Federální shromáždění ČSFR
 Česká národní rada
 Slovenská národní rada

Vážený pane presidente, vážení naši představitelé,

velmi nás trápí zpráva o tom, že přes sto našich tanků má být prodáno do Sýrie a Iránu. Předpokládáme, že to má být jeden z kroků k vyřešení obtíží bývalých výrobců, lidí, kterým hrozí nezaměstnanost a jejichž svízelná situace snadno může být zneužita.

Avšak tanky přece nejsou zbožím jako kterékoliv jiné zboží, tanky jsou určeny k zabíjení. Pokud bychom je skutečně prodali do oblasti Středního východu, ohrozili bychom křehkou rovnováhu a mír s obětmi získávaný, ohrozili bychom životy lidí - a znehodnocovali bychom důvěru, kterou si naše země díky nedávnému vývoji v zahraničí získala.

O závažnosti našeho zamýšleného kroku svědčí i to, že se k němu spontánně vyslovují Spojené státy, a to ve snaze nás od něho odvrátit. Stavíme se tak vedle nerespektovaných států, do jejichž rozhodování je možno veřejně zasáhnout.

Prosíme Vás, naše představitelé, aby při jakékoli manipulaci s jakýmikoli zbraněmi byly pro Vás první a rozhodující argumenty etické. Nechceme řešit naši obtížnou situaci na úkor životů lidí v jiných zemích.

Je nám zřejmé, že ani v našich potížích domácích nejde jen o stránku hmotnou (o hrozící nezaměstnanost), ale že i zde by stránka obecně lidská měla být vyzdvížena. Jde o to, že to žádoucí rozhodnutí, totiž zrušení vývozu zbraní, které obnovuje čest celé naší země, přece nemůže nést na sobě jako břemeno pouze určitá skupina lidí, nedávni bezprostřední a přímí výrobci. Postihl by je vlastně jakýsi trest za amorálnost minulého systému, na němž jsme se bohužel podíleli všichni jako občané.

Z tohoto důvodu a pro opravdovou starost o osudy ohrožených se přimlouváme, aby se situace těchto lidí stala zájmem celé společnosti v tom smyslu, abychom společně hledali takovou pomoc, která by znamenala obecný morální zisk.

Udržujme se těmi idejemi, kterými jsme nedávno znovu vznikli.

Mluví Charty 77 pro rok 1991

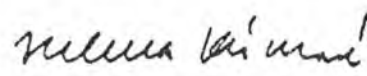
Alena Hromádková

Helena Klímová

Hana Ponická

Jsou prohlášení a prohlášení, jedny se povedou více jiná méně a další jsou skoro nevhodná. Takovým je i toto vyhlášení. S odstupem jednoho roku víme, že USA horečně dodávají zbraně vesele dál a Rusko dokonce připravilo zákon, že zbraně budou moci dodávat do zahraničí i soukromé podniky. I. republika to vyřešila šalamounsky - dodávala zbraně

oboum bojujícím stranám vyváženě, neexistence zbraní ještě nikdy nezabránila válce. Lidé jak je známo se klidně vraždí i holýma rukama. Stačilo by respektovat rozhodnutí OSN o oblastech které podléhají restrikci dovozu. VH.

 za správnost:
 Helena Klímová
 Nad lesem 8
 Praha 4
 147 00

Na Bled se budou rádi vracet

Setkání spisovatelů, kritiků a historiků ve Slovinské republice

Prof. Antonín MĚŠTAN

Už po 25. se sešli spisovatelé, kritici a literární historici na mezinárodním setkání ve slovinském Bledu. Letos poprvé v samostatné Slovinské republice. Albánci, Chorvaté, Češi a Slováci, Rakušané, Francouzi, dále delegáti z Finska, Německa, Velké Británie, Maďarska, Izraele, Itálie, Nizozemí, Portugalska, Španělska a USA diskutovali s četnými slovinskými autory a novináři. Byli přítomni také zástupci televize, rozhlasu a zástupci slovinské vlády.

Při oficiální recepci měl proslov Matyáš Kmecl, jeden ze čtyř náměstků prezidenta Slovinské republiky. Je zároveň profesorem dějin slovinské literatury na lublaňské univerzitě. Zajímá se také o českou kulturu. V rozhovoru se zmínil o tom, že jeho dědeček z matčiny strany se jmenoval Macák a pocházel z Brna.

Češi a česká literatura mají ve Slovinsku stále dobrou pozici. Tradiční spolupráce obou našich národů už z doby Habsburské monarchie je v dobré paměti a Slovinci doufají, že v budoucnu se styky ještě prohloubí.

Problémy, před nimiž malá Slovinská republika s necelými dvěma miliony obyvatel dnes stojí, jsou tíživé. Některé si uvědomili i účastníci setkání na Bledu. Především chybějí turisté, hotely a restaurace ve slovinských Alpách jsou poloprázdné. I když je ve Slovinsku klid a boje v Chorvatsku a Bosně a Hercegovině probíhají stovky kilometrů na východ od jeho turistických oblastí, zatím se

návštěvníci ze západní Evropy zemi vyhýbají. Problémy jsou však také v privatizaci se vzrůstající nezaměstnaností a se stagnujícím vývozem.

Nezbývá než věřit, že se podaří potíže brzy překonat. A to přesto, že ve významných funkcích stále ještě sedí lidé, kteří jsou u nás označováni často jako příslušníci starých struktur. Navenek se Slovinsko ze všech sil snaží, aby v ničem nepřipomínalo jednu z nedávných zemí Jugoslávie. Auta mají označení SLO, to znamená zkratka Slovenia, policie má nové uniformy s novými znaky, voběhu jsou nové, prozatímní bankovky. Nenesou žádné označení měny, každý však ví, že nová slovinská měna se nazývá tradičně tolar. Za jeden rakouský šilink dostanete sedm tolarů, za jednu německou marku asi 50. Hotely a restaurace jsou pořád ještě levnější než v západní Evropě. Jinak však ceny stoupají. A potíže se pociťují i u slovinských nakladatelství. Knihy jsou stále dražší a klesá

poptávka po nich, mizejí knihkupectví. Vystavají problémy pro kulturní časopisy, pro divadla a galerie.

Do Slovinska přicházejí uprchlíci z oblasti bývalé Jugoslávie, kde se dnes bojuje. Malá nepřiliš bohatá země nemůže přijmout všechny, kteří by si to přáli. Hodně Slovinců odešlo v posledním půlstoletí do ciziny, nejdřív z politických důvodů, později za prací. Ve Slovinsku tito lidé nejsou dnes považováni za odrodilce. Mají stejná práva jako ti, kteří vlast nikdy neopustili. To vedlo k tomu, že zahraniční Slovinci se cítí být spojeni se starou vlastí i každém ohledu a také to dávají různým způsobem najevo.

Letošní setkání na Bledu mělo název „Pero a meč“. I v tom se ozývá problém bratrovražedného boje na území někdejší Jugoslávie. Na závěr setkání všichni účastníci vyjádřili přání, aby se za rok sešli na Bledu v mírové atmosféře. Rádi by pak uvítali mezi sebou i delegáty z řad srbských spisovatelů a rádi by se věnovali jiným problémům, především ovšem týkajícím se literatury.

Kolegové ze slovinského PEN klubu jsou velmi štědrí a milí hostitelé a celé Slovinsko je sympatická krásná země. Všichni zahraniční účastníci se na Bled budou rádi vracet.

Čs. vzor pro východní Evropu?

(JN) Odborníci ve střední a východní Evropě bojují s celou řadou problémů. Už několik let se hovoří o rychlé privatizaci státních podniků v bývalých komunistických státech. Celá záležitost není však tak jednoduchá, jak by se na první pohled mohlo zdát. V Rusku zatím nepřešel ani jeden velký státní podnik do soukromých rukou. V zemích střední a východní Evropy byl privatizován jen jejich malý počet. To má jistě své důvody, které analyzoval nedávno americký deník *New York Times*.

Existuje nesporně mnoho faktorů, které ovlivňují privatizační proces. Jedním z nich je například to, že před zahájením privatizace je nutné vyřešit řadu požadavků. Mnozí lidé, zejména zaměstnanci, totiž chtějí převzít kontrolu nad podniky. „Termín státní podnik je chybné označení“, řekl v této souvislosti harvardský národohospodář Jeffrey Sachs. „Neboť vlastníkem podniku není pouze stát, ale také různé skupiny lidí. A každá z nich chce teď svůj podíl. Mezi ně patří vedení podniku, zaměstnanci, místní orgány, ale také vláda.“

Vnučuje se pak otázka, zda může být zahájena privatizace velkých státních podniků bez ohledu na jejich požadavky. Zdá se, že nikoliv.“

Jiný harvardský ekonom Andrei Shleifer v této souvislosti uvedl, že v boji o převzetí kontroly nad státním podnikem ve střední východní Evropě zvítězí ty síly, které mají v rukou výrobu a zisky. Z toho by logicky vyplývalo, že největší moc má podnikové vedení. Jeho vliv není zanedbatelný. Podnikové vedení může zaměstnancům vyhrožovat propouštěním, může je poslat stávkovat či manifestovat před městské úřady. Tím vedení podniku vytváří nátlak nejen na místní orgány, ale také na poslance v parlamentu. *New York Times* však neuvádí, zda tento scénář platí pouze pro Spole-

čenství nezávislých států anebo pro všechny země střední a východní Evropy.

Vzhledem ke katastrofální hospodářské situaci ve Společenství nezávislých států není privatizace velkých státních podniků snadným úkolem. Vysoká inflace je tam právě způsobena jejich vysokými státními dotacemi. Kromě toho konverze zbrojního průmyslu bude trvat nejméně patnáct let a bude vyžadovat 150 miliard dolarů. Poradce ruského prezidenta Michajl Malej řekl, že Rusko chce podniky, které vyrábějí rakety, atomové a střelné zbraně, nejen konvertovat, ale také pokračovat v jejich rozsáhlé privatizaci.

Mezinárodní měnový fond nevěnuje dostatečnou pozornost problému velké privatizace v zemích střední a východní Evropy. Tato instituce, jejímž hlavním úkolem je stabilizace přechodu od centrálně řízeného hospodářství k volnému trhu, jednoduše předpokládá, že státní podniky v bývalých komunistických zemích prostě vlastní stát. A to je omyl. Celá záležitost je mnohem složitější. Proto někteří odborníci jsou toho názoru, že by privatizace velkých podniků měla být odložena a že by měl být přijat takzvaný čínský model. V Číně byla totiž uskutečněna pouze malá privatizace, zatímco těžký průmysl má stále v rukou

stát. Jiní pozorovatelé vyjádřili však o čínském modelu určité pochybnosti, protože těžký průmysl představuje v Číně pouhých dvacet procent výroby, kdežto ve Společenství nezávislých států a v zemích střední a východní Evropy téměř osmdesát procent.

Jiní odborníci míní, že v ČSFR byl zahájen svým způsobem originální přechod od centrálního řízení k volnému trhu. Je to kupónová privatizace. 8,5 miliónů občanů může v aukčních síních vyměnit své kuponové knížky za akcie těch státních podniků, které byly určeny k privatizaci. Britský týdeník *Economist* v této souvislosti poznamenal: „Jestliže kupónová privatizace bude úspěšná, pak tento přechod k soukromému vlastnictví bude modelem pro ostatní země východní Evropy. Jestliže zkrachuje, pak by mohlo dojít ke chaosu“.

Setkání na Velehradě

Msgr. Pavel Kučera, biskupský vikář pro české katolíky v západní Evropě, se dožil 60 let. Gratulujeme také k jeho jmenování čestným papežským prelátem. — V sobotu 4. července se sešli na Velehradě Češi, kteří žijí v cizině. Zajeli také na Svatý Hostýn, do Prahy a na Tetín. — Tradiční Národní pout' do Ellwangenu se letos nekoná. — První českou a moravskou pout' do Svaté země vedl královohradecký biskup Msgr. Karel Očenášek. Zúčastnilo se jí 35 věřících (z toho 4 z Mnichova) a 10 kněží z českobudějovické, královohradecké, pražské a olomoucké diecéze. (HCM)

"Národní politika"

Červen 1992

Emigrace bez kořenů

Rakouská novinářka Barbara Coudenhove — Kaleri, která má úzký vztah k Československu, píše v západoněmeckém tisku o zvládnutosti vzájemných vztazích mezi oběma zeměmi a jejich obyvateli. Míní, že Východ je po zničení železné

opony opět tam, kde byla v roce 1905. Jak říká, tehdy ji budovali a stavěli četní dělníci a dělnice, kteří dostávali domovské právo za předpoklad, že nebudou porušovat německý charakter města. Museli se rychle pod tlakem germanizovat a proto je v dnešních Vídňanech tolik makartářských dinců. To všechno dalo vídeňské duši příděl.

Alte stejné je to dost vtipné, když oficiální rakouské delegace jednáji v Praze s československými úředními ministry. Na rakouské straně proti sobě sedí ministři Vranitzky, Lacina, Havlíček, na české Klaus, Mueller, Diensthier — a nikdo vlastně neví, uho si ubo, kdo je kdo.

Ve Vídni samozřejmě ještě převládá rozápádní cítění. Odpor vůči tomu, co přichází z východu, je však odpor pro vlastnímu cítění. Prostě: Západ je vídni cosi fajnového, východ cosi ne fa, nového. — miní vídeňská novinářka. [7

Federální železniční policie
Federalni
Městská policie

"Res publica" č.40/92

Č.j.: 104/92-PŽP-Ř

Praxe dne 13.7.1992

Veš: Stížnost na policistu PŽP
prap. Josefa Škváru - sídlení

BLOK SÉRIE 1
číslo
17632674
Blok
na pokutu
20
(dvacet Kčs)

Platí jako
stvrzenka

Pan
Vladimír H a j n ý
ČSA 34
Š u m p e r k

Dne 13.7.1992 byla na ředitelství Federální železniční policie pod č.j. 19723/92-P.Ř. postoupena Vámi zasláná stížnost na nevhodně jednání policisty z útvaru PŽP Kralupy nad Vltavou prap. Josefa Škváru.

Ve své stížnosti uvádíte, že prap. Josef Škvára dne 20.6.1992 kolem 02.00 hod. při výkonu služby v žst. Kralupy nad Vltavou se k Vám choval nešetrným způsobem a to v době, kdy jste opočíval na dřevěném stupínku v zakázaném prostoru nádražní haly. Následně Vám uložil blokovou pokutu ve výši 20,- Kčs, kterou jste na místě uradil.

Provedeným šetřením pracovníky Oblastního ředitelství PŽP Praha a ředitelství PŽP bylo zjištěno, že policisté útvaru PŽP Kralupy n.Vlt., prováděli v nočních hodinách z 19.6.1992 na 20.6.1992 kontrolu udržování zákazu pobytu osob v žst. bez platných jízdenek nebo vstupenek na nástupišti, vztahující se na dobu od 23.00 hod. do 05.00 hod. vydaného písemně přednostou žst. Kralupy n.Vlt. a říkáně zveřejněno v celém prostoru nádražní haly.

Proti této pokutě
není opravného
prostředku
Rozhodn.
20
(dvacet Kčs)
Blok
na pokutu

B

1

B

Blok
na pokutu
20
(dvacet Kčs)
Proti této pokutě
není opravného
prostředku

Nejen já, ale i můj svědek může potvrdit, že nikdo v hale neznečišťoval sedačky botami a ani to v Kralupech není možné, neboť sedačky mají vystrčené opěrky a prostě technicky to je vyloučené. Takže lživé tvrzení neprovedeno. Při této činnosti bylo policii zjištěno, že někdo-

lik zde přítomných osob leželo v hale s botama na sedačkáckých lavičkách a tyto sedačky znečišťovaly. Mezi těmito osobami jste byl zjištěn i Vy. -řené kontrolním orgánem, neboť takové sedačky by mohli při spaní znečišťovat svými botami jen akrobaté.

Vznikem k tomu, že osoby, které znečišťovaly sedačky laviček, svým jednáním naplnily skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 47/1 písm. d) zák. ČNR č. 200/90, byla jim uložena bloková pokuta. Ležel jsem znovu opakující jako pes na dřevěném výstupku, podobně jako Jan Kmeť a praporečkář Škvára úmyslně lže, když tvrdí, že jsme cokoliv znečišťovali. Jak dlouho s námi budete jednat jako s dobyt-
Vy sám osobně, když jste byl požádán o předložení plat-

né jízdenky nebo dokladu totožnosti, jste odmítl svoji totožnost prokázat, navíc jste u sebe neměl platnou jízdenku ani vstupenku na nástupiště. Další lež jako věž. Poněvadž jsem spěchal domů ihned jsem se legitimoval, neboť jsem nechtěl být předveden a zdržován v naléhavé cestě. Věřu, jak asi může lhát takový policajt než kontrolní

7 daném případě byl postup policisty zcela oprávněný, v souladu s ustanovením § 13 odst. 1, 2, 3 zák. č. 230/92 Sb., o orgán FŽP kde je uvedeno, že při plnění úkolů podle tohoto zákona že nemlu- je policista oprávněn vyzvat každého, aby prokázal svoji ví pravdu? totožnost, každý je povinen výzvě vyhovět. Odmítne-li osoba vyzvána totožnost prokázat, může být převedena. Cožkuji, že na vý-

věsní skříňce v hale je uvedeno, kde je zakázáno se zdržovat bez platné jízdenky náčelníkem stanice, pečlivě jsem si to přečetl a místo kde jsou dopustil přestupku ve smyslu zákona o přestupcích, zdržoval tam není jste se v zakázaném prostoru nádražní haly, navíc bez platné uvedené. Pokud to jízdenky nebo vstupenky na nástupiště, bylo uloženo blokové dočetečně pokuty zcela oprávněné.

nevymění můžete se to pane plukovníku přečíst na vlastní oči i v tuto chvíli. Není nad profesionalitu v uniformě!

V postupu prap. Josefa Škváry nebylo sledováno porušení platných právních předpisů.

Skutečně mně dnes nejde o tu šedesátikorunu, ale o víc. Policie nemá lehkou službu na některých místech v Československu, klobouk dolů. Ale Kralupy k nim rozhodně nepatří. Na nádraží je tam v noci mrtvolné ticho, nebýt takových praporečkářů Škvárů, kteří dovedou i nejpokojnějších občanů nadělat skoro zločince jak jsem byl svědkem ředitel

u několika případů v tu noc. A to vše jednáním řeznického psa. Federální železniční policie plk. JUDr. Zdeněk Schwarz

Poněvadž se o tom nezmiňujete v tomto přípisě mám za to, že se domníváte, že jeho jednání s více občany tu noc bylo podle předpisů a možná, že bylo oceněno nějakou pochvalou když už ne finanční částkou. Takže jsme opět tam kde jsme byli, zvláště a srostlé jednání spojené s absurdním lhaním je zde plk. Schwarzem 2 presentováno jako vzor a to mi vadí. Píší o tom proto, aby vešlo ve známost, že v Kralupech jsou pokojní občané ve spánku přepadáni železničními policejními orgány jako zvíř, jsou nuceni k placení pokut za neexistující přestupky a je jim ještě srostlé vyhrožováno. Stěžujete-li si, zde je výsledek tandemu Škvára Schwarz. V.H.

Vzniklo z potřeby rodičů postižených dětí a jejich přátel udělat něco víc pro děti s postižením, než do té doby udělaly státní instituce a státní organizace.

HLAVNÍ ČINNOST SDRUŽENÍ CREDO

- * Individuální formou školní výuka v základní, zvláštní a pomocné třídě Speciální školy pro děti s více vadami zřízené při sdružení Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR.
- * Příprava dětí pro budoucí zařazení do života - zřízení vhodného učebního poměru.
- * Zdravotní rehabilitace, sociální rehabilitace, poradenská služba dětských psychologů atd.
- * Informatika - vydávání vlastního časopisu CREDO
- * Inicie a organizace integračních akcí pro děti s postižením i bez postižení /spolupráce s Domem dětí v Olomouci/
- * Arteterapie - divadelní a hudební aktivity
- * Pořádání integračních dětských táborů pro děti s postižením i bez postižení.
- * Pořádání výchovně - rekreačních akcí pro rodiny s postiženými dětmi

CO MÁME ZA SEBOU: /od 22.3.1991/

- * Ukončení bezbarierové rekonstrukce včetně kompletního vybavení první ze tří budov zařízení. Tato budova je první školní budovou v Olomouci s výtahem, vhodná pro výuku vozíčkářů.
- * Zakončení prvního školního roku výuky a komplexní péče o 26 převážně olomouckých dětí, spolu se zajištěním ambulantní péče 30 ti dalším postiženým dětem.
- * Spolupřátelství celoměstských akcí pořádaných pod mottem "Hledáme místo, kde si všichni mohou hrát" jako např. "Den pro celou rodinu, Vánoce pro Tebe, Kdo si hraje - nezlobí"
- * Založení regionální dětské nadace "NATÁLKA", která má pomoci naplnit integrační cíle sdružení CREDO.

CO NÁS ČEKÁ:

- * Změna statutu školy ze státní na soukromou /od 1. 9. 92/
- * Zahájení provozu půjčovny kompenzačních a rehabilitačních pomůcek s možností odborného zácvičku dětí i dospělých /od 1. 9. 92/
- * Bezbarierová rekonstrukce dalších dvou budov zařízení CREDO /od 1. 7. 92/

SDRUŽENÍ CREDO JE ŘÁDNÝM ČLEMEM:

- * ČS Rady pro humanitární spolupráci
- * Sboru zástupců zdravotně postižených
- * Společnosti pro hippoterapii

CO POTŘEBUJEME:

Z výše uvedeného je patrné, že postupná realizace všech záměrů občanského sdružení CREDO Olomouc, je záležitostí vyžadující velké množství finančních prostředků, které se nám daří získávat zatím velice obtížně.

Proto se sdružení obrací na širokou veřejnost s prosbou o podporu. CREDO = VĚŘÍM. A my, členové sdružení věříme, že naše výzva bude vyslyšena.

Naši prvotní snahou, vyjádřenou v dosavadní činnosti je vytváření klima občanského porozumění a sounáležitosti s potřebami spoluobčanů s postižením. Všem, kteří pochopí, ze srdce děkujeme.

KONTO SDRUŽENÍ: 398 34-811 Komerční banka Olomouc

Kontaktní adresa: Korotvičková Milada - ředitel zařízení CREDO
Mozartova 43, 779 00 Olomouc
tel: 411 781